

WAAROM DE GAS- EN MIJNBOUWWET MOET WORDEN AANGEPAST

Deze vraag kwam aan de orde tijdens de DVO vergadering op 9 april jl..

We weten het pas als die vraag is beantwoord door Wiebes. Maar weten we het dan ook echt?

Nu ben ik niet zo sluw als Wiebes c.s., maar ik wil er toch een veronderstelling op los laten.

Het gas onder onze voeten is van de NAM; zij heeft de vergunning om het te winnen. Daarvoor is echter wel een winningsplan voor nodig, dat goedgekeurd moet worden door de minister.

De aansprakelijkheid voor de gevolgen van de gaswinning komen voor rekening van de vergunninghouder. Zo ook de versterkingskosten. Nu blijkt dat deze kosten vele malen hoger uitvallen dan iedereen van te voren had bedacht. Dat is sneu; sneu voor de NAM. Naarmate de gasbel leeg raakt zullen de winningskosten gaan toenemen. Ook dat is sneu voor de NAM.

Het kan dus wel eens interessant gaan worden voor de NAM om na te denken over een snelle afbouw van de gaswinning in het Groningenveld, want daarmee verlaag je vast de

veiligheidsrisico's. En dat is mooi voor de NAM, want minder schade- en versterkingskosten.

Dus minister: wij willen best graag meewerken aan een versnelde afbouw van de gaswinning. Dat is beter voor de Groningers en natuurlijk vooral voor ons als vergunninghouder. Het kan dus niet snel genoeg gaan.

Helaas hijgt een andere partij bij de minister in de nek: leveringszekerheid, leveringszekerheid, leveringszekerheid. En dus trok de minister zich terug tot in de kern van het departement:

economische zaken en ging zitten plussen en minnen. Want de burgers in ons land (en die in de buurlanden) mogen natuurlijk niet in de kou komen te zitten. En daar was dan opeens een

winningsplan, dat voorzag in afbouw van de gaswinning tot het niveau 0. Om enkele praktische redenen blijft de winning de komende 4 jaar nog even gelijk, maar dan gaat het echt omlaag.

Die eerste 4 jaar houden we dus dezelfde veiligheidsrisico's van nu en zou de versterkingsoperatie voor de eerste tranche van geïnspecteerde en te inspecteren woningen door moeten gaan.

En dat is natuurlijk sneu; sneu voor de NAM, want dat kost veel geld.

Tja wat kunnen we daar aan doen? Onze sluwe minister had het antwoord snel gevonden:

wetswijzigingen om de zorgplicht, verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid voor de vergunninghouder flink af te zwakken. Dat de Groninger dan geen juridisch been meer hebben om op te staan bij schade is sneu, maar de veiligheid in de toekomst is dan wel goed geregeld.

Tenminste als de deskundigen van KNMI, TNO en SODM dat ook vinden, maar dat krijgen we nog voor de zomer te horen (?). En die leveringszekerheid dan? Welnu, zo bedacht de minister, we

monteren een extra knop aan het bedieningspaneel: de winningsplicht. Dus als het de minister uitkomt (of zijn opvolgers in de toekomstige kabinetten) kan hij aan die knop draaien om toch

maar weer even wat extra gas te winnen; voor de leveringsrisico's! Natuurlijk, wel iets meer veiligheidsrisico's misschien, maar daar kunnen de Groningers dus toch niets meer mee. Tja, sneu

voor de Groningers, case closed.

Rob Gramberg